Петруновъ и Скойкинъ пребледняватъ. Споглеждатъ се изненадани.

Никова. (първа се окопитва) Но какво има, господа! Тукъ е честенъ домъ. Сбрали сме се на годежъ.

Човекъ съ каскетъ. Кой се годява?

Никова. г-нъ Петруновъ, дипломатъ – съ моята сестреница. и г-нъ Скойкинъ съ г-ца Доня Писарова.

Човекъ съ каскетъ. (сочи) Той се казва не Петруновъ, а Леко Петровъ. Не е никакъвъ дипломатъ, а фалшификаторъ на подправени банкноти.

Никова (Къмъ Петруновъ) Какъ обиждатъ! Дай си личната карта.

Човекъ съ каскетъ. Оставете гостите! Другите горе, защото ще стрелятъ.

Никова Господа, виждамъ че се шегувате.

Човекъ съ каскетъ. Никаква шега (Къмъ другите) Обискирайте тия двамата. (сочи Петруновъ и Скойкинъ)

Почва се обиска.

Никова. Помнете, че ще отговаряте. Още сега отивамъ да говоря по телефона на г-нъ Председателя Министъра. Той ми е познатъ.

Човекъ съ каскетъ. Следъ като свършимъ нашата работа — ще бъдете свободна, госпожо, да се оплачете на когото искате (показва си легитимацията) Ето, прочетете, запомнете името ми... Тукъ има предизвикателство на обществото, но полицията . . .